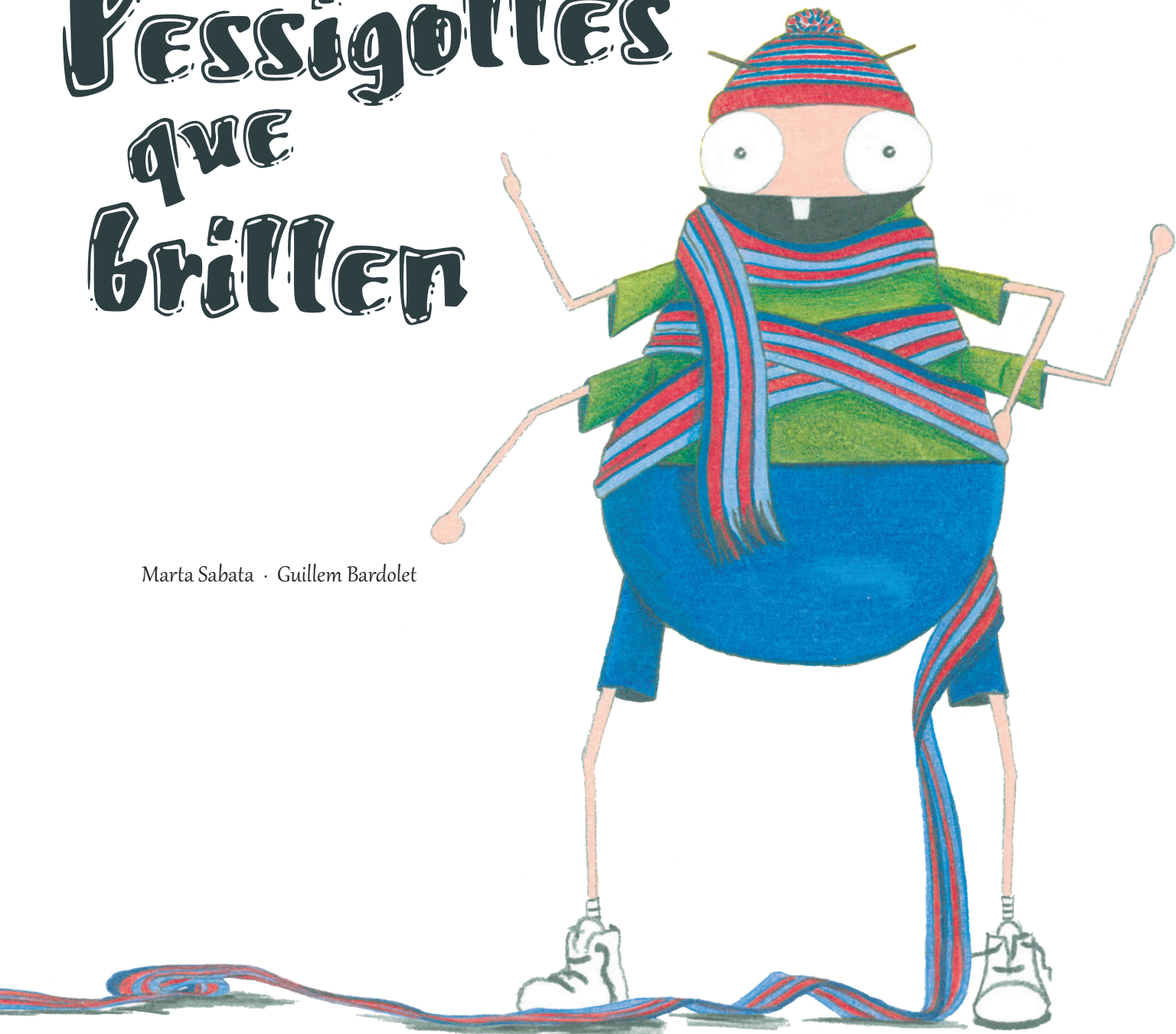

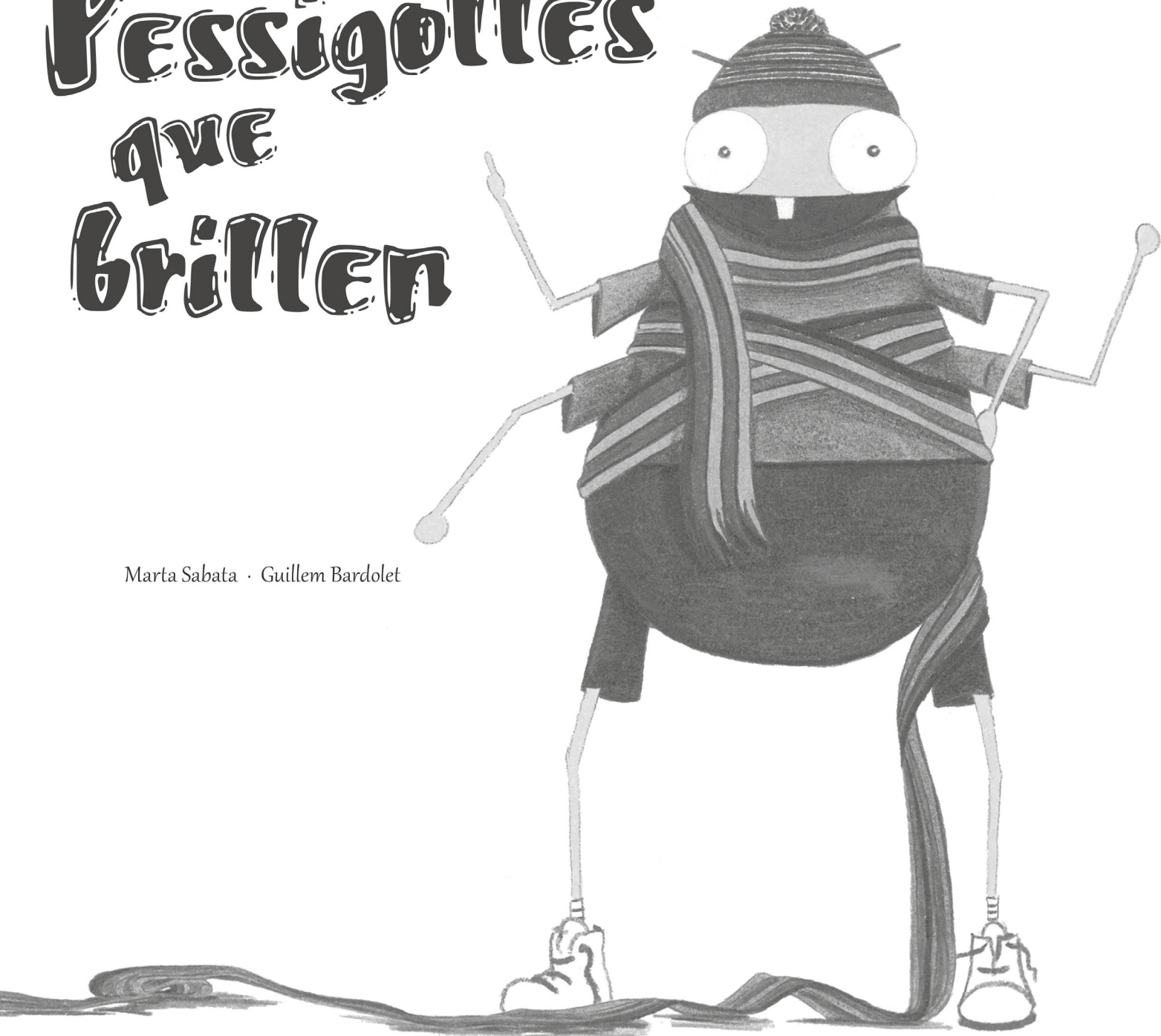
Pessigolles que brillen

Marta Sabata · Guillem Bardolet

Pessigolles que brillen

Marta Sabata · Guillem Bardolet

1a edició: Gener 2018

Idea original i textos: Marta Sabata

Il·lustracions: Guillem Bardolet

Col·laboració en il·lustracions: Maria Solà

Maquetació: Lluís Prat

Edita: Educàlia Editorial

Impressió: Grupo Digital 82, S.L.

ISBN: 978-84-947891-5-1

Dipòsit legal: V-3308-2017

Printed in Spain/Imprès a Espanya.

Tots els drets estan reservats. No està permès la reimpressió de cap part d'aquest llibre, ni d'imatges ni de text, ni tampoc la seva reproducció, ni utilització, en qualsevol forma o per qualsevol medi, bé sigui electrònic, mecànic o d'altra manera, tant coneguda com els que puguin inventar-se, incloent el fotocopiats o gravació, ni està permès emmagatzemar-lo en un sistema d'informació i recuperació, sense el permís anticipat i, per escrit, de l'editor. Algunes de les imatges que inclou aquest llibre són reproduccions que s'han realitzat acollint-se al dret de cita que apareix a l'article 32 de la Llei 22/18987, de l'11 de novembre, de la Propietat intel·lectual. Educàlia Editorial agraeix a totes les institucions, tant públiques com privades, citades a aquestes pàgines, la seva col·laboració i demana disculpes per la possible ommissió involuntària d'algunes d'elles.

Educàlia Editorial

Avda. de les Jacarandes 2 loft 327, 46100, Burjassot-València

Tel. 960 624 309 - 963 76 85 42 - 610 900 111

Email: educaliaeditorial@educalia.com

www.educalia.com

En agraïment a tot el que m'heu donat.

Us estimo nens i nenes.

Hi havia una vegada una puça que es deia Lluça. Era tan petitona que ningú la veia i feia tanta picor que tothom se la treia del damunt. La puça Lluça se sentia trista i sola, i volia tenir amics, amics de veritat. De fet, l'única cosa que la feia somriure era veure com cada matí el sol es despertava darrera d'aquelles muntanyes en forma de flam i l'escalfava. Així que un dia va pensar:

- Segur que el sol viu en una caseta darrera de les muntanyes. El vull anar a conèixer!
Ell és l'únic que brilla i sento a prop.

Així doncs, va agafar la motxilla d'anar d'excursió i la va omplir de coses que necessitaria durant el llarg camí que la portaria cap a dalt de les muntanyes. Es volia fer amiga del sol i li volia demanar que no deixés mai de brillar. Valenta i decidida es repetia:

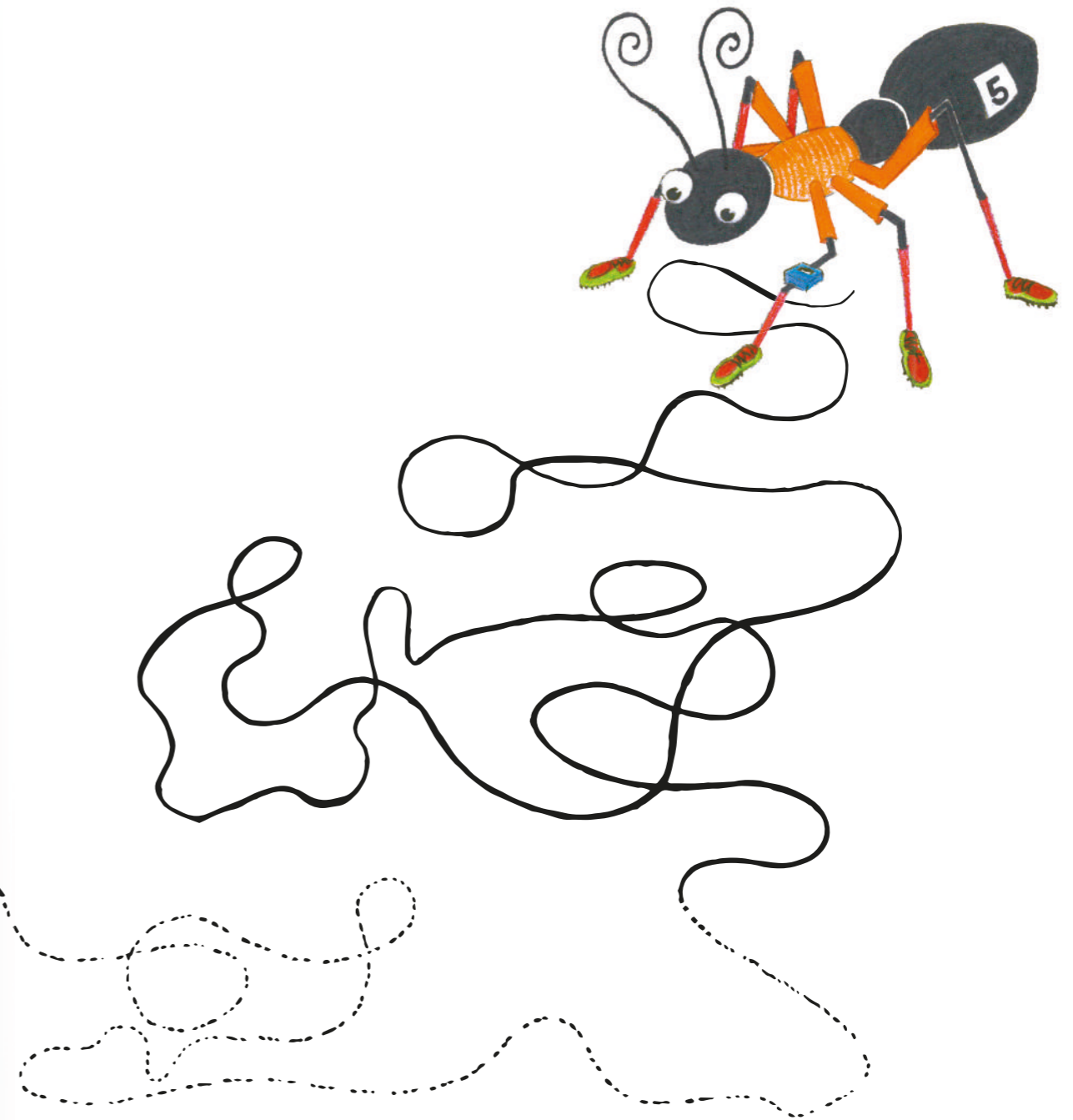
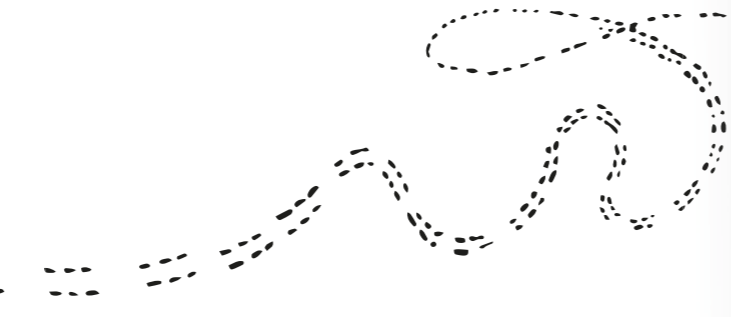
- Comença l'aventura! A fer camí! Ànims i amunt!

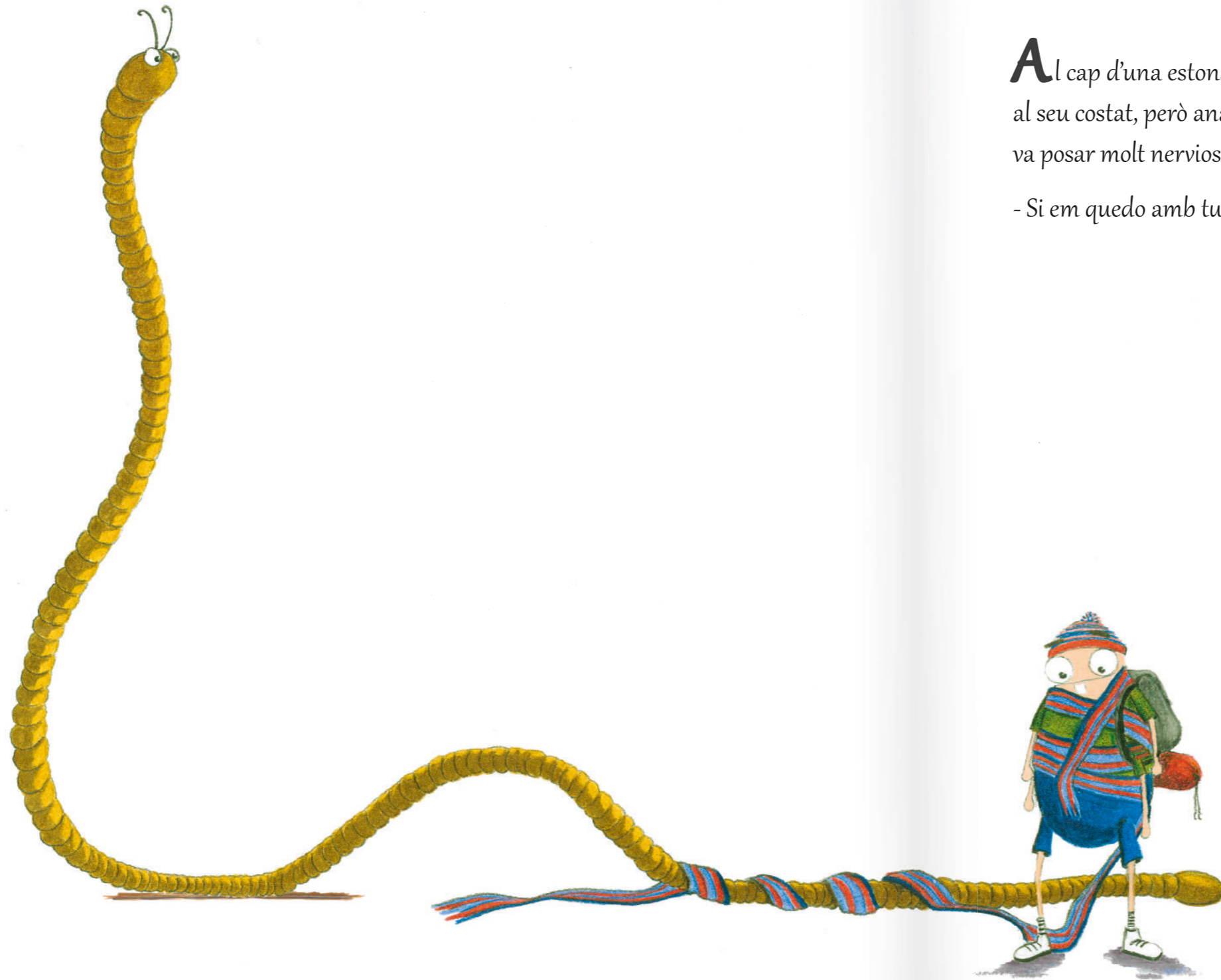

Va deixar la seva ciutat coberta per la boira i va començar a avançar passet a passet. Pujant plena d'energia per un corriol es va trobar una formiga, la formiga Riga. Hi va començar a parlar i la va convidar a seguir la seva aventura, però es va adonar que treballava massa, feia i desfeia mil vegades el camí i va acabar pensant:

- Si segueixo el seu ritme no arribaré mai!

Al cap d'una estona va coincidir amb un cuc, el cuc Tuc. El va convidar a arrossegar-se al seu costat, però anava amb tanta parsimònia i s'ho agafava amb tanta calma que es va posar molt nerviosa, i li va dir:

- Si em quedo amb tu m'adormiré!